

Με διάταξη της 2ας Ιουνίου 2021, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τμήμα εγκρίσεως της εξέτασεως των αναρρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η H.R. Participations SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Katowicach (Πολωνία) στις 23 Μαρτίου 2021 — G. κατά M.S.

(Υπόθεση C-181/21)

(2021/C 289/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Katowicach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: G.

Εναγομένη: M.S.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 2 και 19, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΣΕΕ), καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 έως 3, ΣΕΕ, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης) την έννοια ότι:

α) δικαστήριο στη σύνθεση του οποίου μετέχει πρόσωπο διορισθέν σε θέση δικαστή κατόπιν διαδικασίας στην οποία δεν συμμετείχε όργανο αυτοδιοίκησης του δικαστικού σώματος, στελεχωμένο ως επί το πλείστον κατά τρόπο ανεξάρτητο από την εκτελεστική και τη νομοθετική εξουσία δεν αποτελεί δικαστήριο που έχει συσταθεί νομίμως κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, σε περίπτωση κατά την οποία, υπό το πρίσμα των συνταγματικών παραδόσεων του οικείου κράτους μέλους, η συμμετοχή οργάνου αυτοδιοίκησης του δικαστικού σώματος το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις αυτές στη διαδικασία διορισμού είναι αναγκαία λαμβανομένου υπόψη του θεσμικού και διαρθρωτικού πλαισίου, δεδομένου ότι:

— δεν τηρήθηκε σκοπίμως η απαίτηση περί γνωμοδοτήσεως των συνελεύσεων των δικαστών όσον αφορά την υποψηφιότητα για θέση δικαστή, κατά παράβαση της εθνικής νομοθεσίας και αντιθέτως προς τη θέση του εν λόγω οργάνου αυτοδιοίκησης του δικαστικού σώματος·

— το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο, Πολωνία), υπό την παρούσα σύνθεσή του, που επελέγη κατά τρόπο αντιβαίνοντα στις συνταγματικές και νομοθετικές διατάξεις του πολωνικού δικαίου, δεν αποτελεί ανεξάρτητη αρχή και δεν μετέχουν σε αυτό εκπρόσωποι του δικαστικού σώματος διορισθέντες κατά τρόπο ανεξάρτητο από την εκτελεστική και τη νομοθετική εξουσία, με συνέπεια να μην έχει διατυπώσει νομίμως την πρόταση διορισμού σε θέση δικαστή, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο·

— οι συμμετέχοντες στον διαγωνισμό για την πλήρωση θέσεων δικαστών δεν είχαν δικαίωμα άσκησης ένδικης προσφυγής σε δικαστήριο, κατά την έννοια των άρθρων 2 και 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και του άρθρου 6, παράγραφοι 1 έως 3, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη.

β) δεν πληροί τις απαιτήσεις περί δικαστηρίου το οποίο έχει συσταθεί νομίμως δικαστήριο στη σύνθεση του οποίου μετέχει πρόσωπο διορισθέν σε θέση δικαστή κατόπιν διαδικασίας που εξαρτάται από την αυθαίρετη παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας και δεν τηρεί την προϋπόθεση συμμετοχής των οργάνων αυτοδιοίκησης του δικαστικού σώματος, τα οποία έχουν στελεχωθεί σε μεγάλο βαθμό κατά τρόπο ανεξάρτητο από την εκτελεστική και τη νομοθετική εξουσία ή άλλης αρχής διασφαλίζοντας την αντικειμενική αξιολόγηση του υποψηφίου, καθόσον η συμμετοχή οργάνων αυτοδιοίκησης του δικαστικού σώματος ή άλλης αρχής ανεξάρτητης από την εκτελεστική και τη νομοθετική εξουσία και διασφαλίζοντας την αντικειμενική αξιολόγηση του υποψηφίου κατά τη διαδικασία διορισμού δικαστή είναι αναγκαία, στο πλαίσιο της νομικής παράδοσης της Ένωσης, όπως αποτυπώνεται στις προμνημονευθείσες διατάξεις της ΣΕΕ και του Χάρτη και αποτελεί το θεμέλιο μιας ένωσης δικαίου όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να γίνει δεκτό ότι το εθνικό δικαστήριο εγγυάται το απαιτούμενο επίπεδο αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας σε υποθέσεις που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης και ότι, συνενώ, τηρούνται η αρχή της διάκρισης των εξουσιών και της μεταξύ τους ισότητας και η αρχή του κράτους δικαίου·

- 2) Έχουν τα άρθρα 2 και 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει πρόσωπο διορισθέν υπό τις συνθήκες που εκτέθηκαν στο πρώτο ερώτημα:
- α) αντιτίθενται στην εφαρμογή διατάξεων του εθνικού δικαίου οι οποίες αναθέτουν τον έλεγχο της νομιμότητας του διορισμού τέτοιου προσώπου σε θέση δικαστή στην αποκλειστική αρμοδιότητα τμήματος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία), το οποίο αποτελείται αποκλειστικά από πρόσωπα που διορίστηκαν σε θέση δικαστή υπό τις συνθήκες που εκτέθηκαν στο πρώτο ερώτημα, και οι οποίες επιβάλλουν ταυτόχρονα την άνευ εξετάσεως απόρριψη των αιτιάσεων σχετικά με τον διορισμό των δικαστών λαμβανομένου υπόψη του θεσμικού πλαισίου και της εν γένει οικονομίας του συστήματος·
- β) επιβάλλουν, προκειμένου να διασφαλισθεί η πρακτική αποτελεσματικότητα του ευρωπαϊκού δικαίου, ερμηνεία του εθνικού δικαίου κατά τρόπο που να παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να εξαιρεί αυτεπαγγέλτως τέτοιο πρόσωπο από την εξέταση υπόθεσης, δυνάμει της κατ' αναλογία εφαρμογής των διατάξεων περί εξαίρεσης δικαστή ο οποίος κωλύεται να ασκήσει τα δικαστικά του καθήκοντα (εκ του νόμου εξαίρεση δικαστή, *iudex inhabilis*).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 23 Μαρτίου 2021 — Κ.Δ. κατά Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

(Υπόθεση C-208/21)

(2021/C 289/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: K.D.

Εναγομένη: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2005/29/EK ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο όρος της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής επικεντρώνεται μόνο στα πραγματικά περιστατικά που σχετίζονται με τη σύναψη της σύμβασης και την παρουσίαση του προϊόντος στον καταναλωτή ή έχει ο συγκεκριμένος όρος της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας την έννοια της σύνταξης παραπλανητικών τυποποιημένων συμβατικών όρων από τον εμπορευόμενο που παράγει το προϊόν, οι οποίοι αποτελούν τη βάση της προσφοράς για την πώληση του προϊόντος από άλλον εμπορευόμενο και, επομένως, δεν συνδέονται άμεσα με την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να θεωρηθεί ότι, στο πλαίσιο της οδηγίας 2005/59/EK, υπεύθυνος για την εφαρμογή αθέμιτης εμπορικής πρακτικής είναι ο εμπορευόμενος ο οποίος φέρει την ευθύνη για τη σύνταξη παραπλανητικών τυποποιημένων συμβατικών όρων ή και ο εμπορευόμενος ο οποίος, δυνάμει τέτοιων τυποποιημένων συμβατικών όρων, παρουσιάζει το προϊόν στον καταναλωτή και ευθύνεται άμεσα για την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά, ή μήπως θα πρέπει να θεωρηθεί ότι δυνάμει της οδηγίας 2005/26/EK ευθύνονται και οι δύο εμπορευόμενοι;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/29/EK σε ρύθμιση του εθνικού δικαίου (ερμηνεία του εθνικού δικαίου) η οποία αναγνωρίζει στον καταναλωτή το δικαίωμα να ζητήσει από το εθνικό δικαστήριο την κήρυξη της ακυρότητας σύμβασης συναφθείσας με εμπορευόμενο και την αμοιβαία επιστροφή των παροχών, εφόσον η δήλωση βούλησης του καταναλωτή κατά τη σύναψη της σύμβασης επηρεάστηκε από αθέμιτη εμπορική πρακτική του εμπορευόμενου;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ορθή νομική βάση για την αξιολόγηση της πρακτικής του εμπορευόμενου η οποία συνίσταται στη χρήση ακατάληπτων και ασαφών τυποποιημένων συμβατικών όρων έναντι του καταναλωτή είναι η οδηγία 93/13 ⁽²⁾, και έχει επομένως η προϋπόθεση της σύνταξης των συμβατικών ρητρών με σαφή και κατανοητό τρόπο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 93/13, την έννοια ότι, στις συμβάσεις ασφάλισης συνδεδεμένης